

บทที่ 4

ผล

4.1 การศึกษาทางห้องปฏิบัติการ (In vitro test) เกี่ยวกับความไวต่อยาต้าน จุลชีพของเชื้อ *Pseudomonas aeruginosa* ที่ต้องต่อยา imipenem

4.1.1 ข้อมูลทั่วไปของตัวอย่างเชื้อ

เชื้อ *P. aeruginosa* ที่แยกได้จากสิ่งส่งตรวจของผู้ป่วยในโรงพยาบาลที่ทำการศึกษา
ระหว่างเดือนตุลาคม 2545 ถึงเดือนมีนาคม 2546 ซึ่งหน่วยงานจุลชีววิทยาของแต่ละโรงพยาบาล
ตรวจสอบโดยวิธี disk diffusion test แล้วพบว่าต่อต่อยา imipenem ได้ฤกษ์สูงมายังสถานที่สำหรับ
วิจัย (โรงพยาบาลลายala) รวมทั้งสิ้น 148 ตัวอย่าง เชื้อจำนวน 6 ตัวอย่างตายระหว่างการขนส่ง
5 ตัวอย่างตายระหว่างการเก็บไว้ก่อนนำมาหา MIC ของยาต้านจุลชีพต่อเชื้อดังกล่าว โดย
ส่วนหนึ่งของเชื้อที่ตาย (4ตัวอย่าง) เป็นเชื้อที่แยกได้จากสิ่งส่งตรวจของผู้ป่วยที่ทำการศึกษาและ
เก็บข้อมูลทางคลินิก ทำให้เชื้อที่นำมาศึกษาทางห้องปฏิบัติการครั้งนี้ 46 ตัวอย่าง เป็นเชื้อที่แยก
ได้จากสิ่งส่งตรวจของผู้ป่วยที่มีการศึกษาและเก็บข้อมูลทางคลินิก ส่วนอีก 52 ตัวอย่างได้จากการ
การสุมตัวอย่างจากเชื้อส่วนที่เหลืออยู่จำนวน 91 ตัวอย่าง ซึ่งเชื้อทั้ง 98 ตัวอย่างนี้จะนำไป
ตรวจสอบโดยวิธี disk diffusion test โดยผู้วิจัยก่อน แล้วจึงจะนำไปหา MIC ของยาต้านจุลชีพที่
กำหนดไว้ต่อไป โดยผลการทดสอบความไวของเชื้อทั้ง 98 ตัวอย่างต่อยา imipenem โดยวิธี disk
diffusion test ได้ค่าเฉลี่ยของ inhibition zone ($mean \pm SD$) เท่ากับ 10.82 ± 1.97 mm และไม่มี
เชื้อตัวอย่างใดที่ขนาดเส้นผ่านศูนย์กลางของโซนใส ≥ 16 mm จึงแปลผลได้ว่าเชื้อทุกตัวต้องต่อยา
imipenem ซึ่งตรงกับผลการทดสอบที่ได้จากการ E test โดยค่า MIC ของยา imipenem ต่อเชื้อ
ทุกตัวมีค่า >32 mcg/ml ซึ่งเมื่อ $MIC \geq 16$ mcg/ml จึงแปลผลได้เช่นเดียวกันว่าเชื้อทุกตัวต้องต่อ
ยา imipenem

เชื้อที่นำมาศึกษาทางห้องปฏิบัติการครั้งนี้เป็นเชื้อที่ได้รับจากโรงพยาบาลมหาวิทยาลัยศรีธรรมราช 21 ตัวอย่าง จากโรงพยาบาลยะลา โรงพยาบาลสงขานครินทร์ โรงพยาบาลหาดใหญ่และ 20 ตัวอย่างและจากโรงพยาบาลสุราษฎร์ธานี 17 ตัวอย่าง รวมทั้งสิ้น 98 ตัวอย่าง สถานที่อยู่เป็นเชื้อที่ได้จากผู้ป่วยที่เข้ารับการรักษาในแผนกอายุรกรรม (46 ตัวอย่าง) รองลงมาคือ จากแผนกศัลยกรรม (40 ตัวอย่าง) และกุมารเวช (12 ตัวอย่าง) ตามลำดับ 68 ตัวอย่างเป็นเชื้อจากสิ่งส่งตรวจของผู้ป่วยที่เข้ารับการรักษาในหอผู้ป่วยสามัญ ส่วนอีก 30 ตัวอย่างเป็นเชื้อที่ได้จากผู้ป่วยที่เข้ารับการรักษาในหอผู้ป่วยวิกฤตและเชื้อที่นำมาศึกษา สถานที่อยู่เป็นเชื้อที่แยกได้จากเสมหะของผู้ป่วย (76 ตัวอย่าง คิดเป็นร้อยละ 77.6) ดังแสดงในตาราง 8

ตาราง 8 จำนวนตัวอย่างเชื้อ *P. aeruginosa* ที่นำมาศึกษาทางห้องปฏิบัติการแยกตามประเภทสิ่งส่งตรวจของผู้ป่วย

ประเภทสิ่งส่งตรวจ	จำนวน	ร้อยละ
เสมหะ	76	77.6
หนอง	11	11.2
เนื้อเยื่อ	4	4.1
ปัสสาวะ	3	3.1
เลือด	1	1.0
น้ำไขสันหลัง	1	1.0
น้ำล้างปอด	1	1.0
น้ำซองห้อง	1	1.0
รวม	98	100.0

4.1.2 ความไวต่อยาต้านจุลชีพของเชื้อ *Pseudomonas aeruginosa* ที่ดื้อต่อยา imipenem และ MIC ของยาต้านจุลชีพต่อเชื้อดังกล่าว

4.1.2.1 ความไวต่อยาต้านจุลชีพของเชื้อ *P. aeruginosa* ที่ดื้อต่อยา imipenem และ MIC ของยาต้านจุลชีพต่อเชื้อดังกล่าว โดยใช้วิธี E test ในการทดสอบ

ความไวต่อยาต้านจุลชีพของเชื้อ *P. aeruginosa* ที่ดื้อต่อยา imipenem เป็นดังแสดงในตาราง 9 โดยพบว่าตัวอย่างเชื้อดังกล่าวซึ่งดื้อต่อยา imipenem ทุกตัวยังคงไวต่อยา colistin ของลงมาได้แก่ netilmicin, ciprofloxacin และ cefoperazone-sulbactam ซึ่งเชื้อยังคงมีความไวต่อยาร้อยละ 62.3, 54.1 และ 44.9 ตามลำดับ แต่ไวต่อยา ceftazidime เพียงร้อยละ 14.3 และไวต่อยา meropenem ซึ่งเป็นยาในกลุ่มเดียวกับ imipenem เพียงร้อยละ 13.3 และค่า MIC ของยาต้านจุลชีพต่อเชื้อ *P. aeruginosa* ที่ดื้อต่อยา imipenem โดยใช้วิธี E test ใน การทดสอบ ผลดังแสดงในตาราง 10 ซึ่งจะเห็นได้ว่าตัวอย่างเชื้อ *P. aeruginosa* ที่ดื้อต่อยา imipenem ทุกตัวยังคงไวต่อยา colistin ($\text{MIC} < 8 \text{ mcg/ml}$) อาย่างน้อยร้อยละ 50 ของตัวอย่างเชื้อยังคงไวต่อยา ciprofloxacin, netilmicin อาย่างน้อยร้อยละ 50 ของตัวอย่างเชื้อยังคงไวต่อยา cefoperazone-sulbactam ในระดับปานกลาง และไม่ต่างกว่าร้อยละ 50 ของตัวอย่างเชื้อที่ดื้อต่อยา ceftazidime, meropenem และลักษณะของ inhibition zone ของยาต้านจุลชีพแต่ละตัวก็มีความแตกต่างกันไปดังตัวอย่างแสดงในภาพประกอบ 3 (ตำแหน่งลูกศร)

ตาราง 9 ความไวต่อยาต้านจุลชีพของเชื้อ *P. aeruginosa* ที่ดื้อต่อยา imipenem โดยใช้วิธี E test ในการทดสอบ

ยาต้านจุลชีพ	ร้อยละของความ ไวต่อยาต้านจุลชีพ (n=98)			
	S	I	R	I+R
Ceftazidime	14.3	2.0	83.7	85.7
Cefoperazone-sulbactam	44.9	15.3	39.8	55.1
Ciprofloxacin	54.1	0	45.9	45.9
Colistin	100.0	0	0	0
Imipenem	0	0	100.0	100.0
Meropenem	13.3	22.4	64.3	86.7
Netilmicin	62.3	2.0	35.7	37.7

S = susceptible, I = intermediate susceptible, R = resistant

ตาราง 10 MIC ของยาต้านจุลชีพต่อเชื้อ *P. aeruginosa* ที่ดื้อต่อยา imipenem โดยใช้วิธี E test

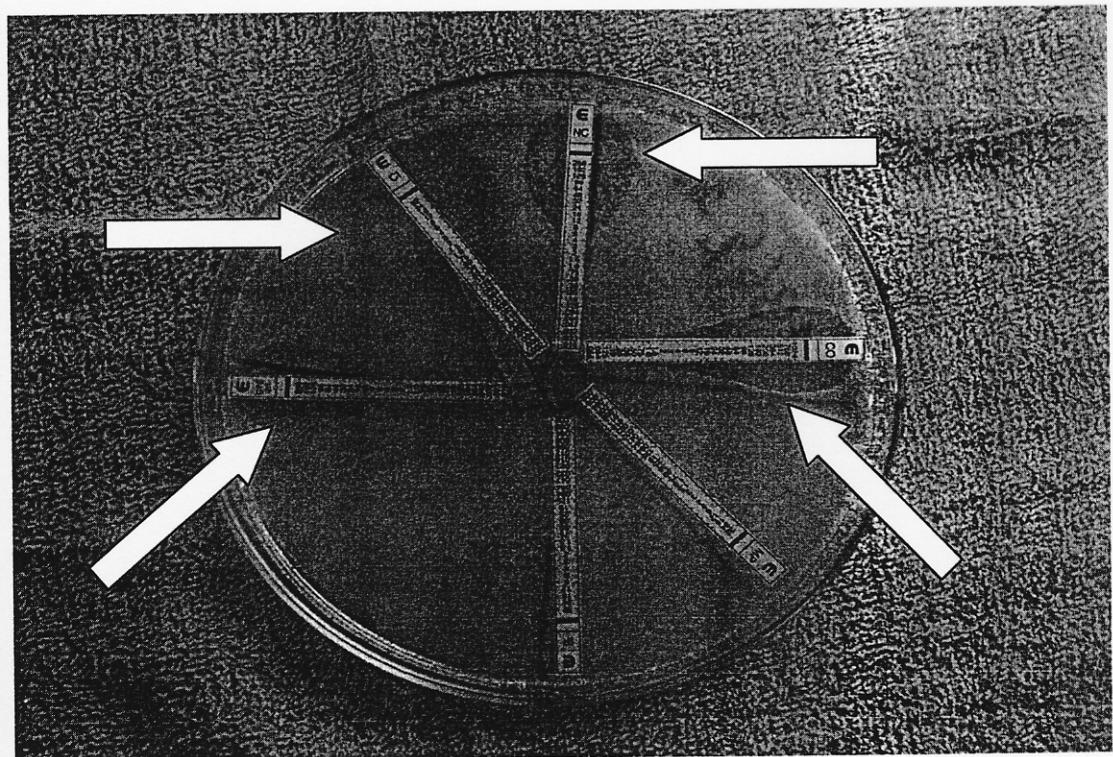
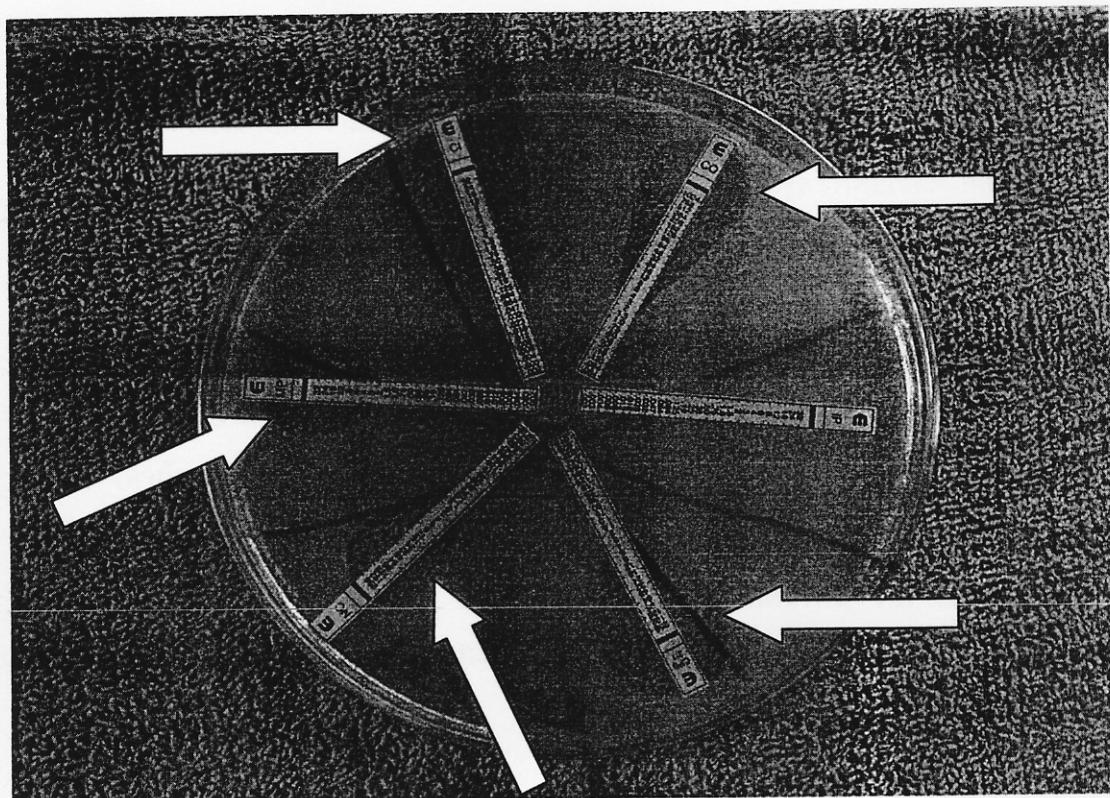
ยาต้านจุลชีพ	Breakpoint			MIC (mcg/ml)	(n=98)	
	MIC (mcg/ml)					
	S	I	R	Range	MIC ₅₀	MIC ₉₀
Ceftazidime	≤8	16	≥32	2 ถึง >256	>256	>256
Cefoperazone-sulbactam	≤16	32	≥64	3 ถึง >256	24	128
Ciprofloxacin	≤1	2	≥4	0.032 ถึง >32	0.250	>32
Colistin	≤8	16	≥32	0.5 ถึง 8	1.5	2
Imipenem	≤4	8	≥16	>32	>32	>32
Meropenem	≤4	8	≥16	1 ถึง >32	>32	>32
Netilmicin	≤8	16	≥32	1 ถึง >256	4	>256

S = susceptible, I = intermediate susceptible, R = resistant

MIC = minimum inhibitory concentration

MIC₅₀ = MIC at which 50% of isolates were inhibited

MIC₉₀ = MIC at which 90% of isolates were inhibited

ภาพประกอบ 3 ลักษณะ inhibition zone ของยาต้านจุลชีพที่ศึกษา

เมื่อพิจารณาแยกตามโรงพยาบาลที่เป็นแหล่งที่มาของเชื้อ *P. aeruginosa* ที่ต้องต่อยา imipenem พนว่าความไวต่อยาต้านจุลชีพและ MIC ของยาต้านจุลชีพต่อเชื้อดังกล่าวมีความแตกต่างกันไปในแต่ละโรงพยาบาล ดังแสดงในตาราง 11 และ 12 แต่โดยส่วนใหญ่เป็นไปในทิศทางเดียวกัน คือ มีความไวต่อยา colistin เป็นลำดับที่ 1 (MIC อยู่ในช่วงระหว่าง 1.5-8 mcg/ml) มีความไวต่อยา netilmicin เป็นลำดับที่ 2 และมีความไวต่อยา ciprofloxacin เป็นลำดับที่ 3 ยกเว้นโรงพยาบาลที่เชื้อมีความไวต่อยา colistin, cefoperazone-sulbactam เป็นลำดับที่ 1 (MIC เท่ากับ 1.5 และ 16 mcg/ml ตามลำดับ) มีความไวต่อยา ciprofloxacin และ netilmicin เป็นลำดับที่ 2 และ 3 ตามลำดับ หรือเมื่อพิจารณาความไวของเชื้อต่อยาต้านจุลชีพแยกตามประเภทสิ่งส่งตรวจ (ตาราง 13) ผลที่พบก็เป็นไปในทิศทางเดียวกัน คือ เชื้อมีความไวต่อยา colistin มากเป็นลำดับที่ 1 รองลงมาคือ netilmicin และ ciprofloxacin ตามลำดับ

ตาราง 11 ความไวต่อยาต้านจุลชีพของเชื้อ *P. aeruginosa* ที่ต้องต่อยา imipenem แยกตามโรงพยาบาลแหล่งที่มาของเชื้อ โดยใช้วิธี E test ในการทดสอบ

ยาต้านจุลชีพ	ร้อยละของความไวของเชื้อต่อยาต้านจุลชีพ														
	รพ.มหาสารคามศรีธรรมราช			รพ.ยะลา			รพ.สุราษฎร์ธานี			รพ.สงขลานครินทร์			รพ.หาดใหญ่		
	S	I	R	S	I	R	S	I	R	S	I	R	S	I	R
Ceftazidime	19.0	0	81.0	10.0	0	90.0	23.5	11.8	64.7	15.0	0	85.0	5.0	0	95.0
Cefoperazone-sulbactam	42.9	33.3	23.8	100.0	0	0	47.1	5.8	47.1	30.0	15.0	55.0	5.0	20.0	75.0
Ciprofloxacin	76.2	0	23.8	95.0	0	5.0	47.1	0	52.9	30.0	0	70.0	20.0	0	80.0
Colistin	100.0	0	0	100.0	0	0	100.0	0	0	100.0	0	0	100.0	0	0
Imipenem	0	0	100.0	0	0	100.0	0	0	100.0	0	0	100.0	0	0	100.0
Meropenem	33.3	42.9	23.8	5.0	35.0	60.0	11.8	17.6	70.6	10.0	0	90.0	5.0	15.0	80.0
Netilmicin	81.0	0	19.0	20.0	0	80.0	88.2	5.9	5.9	60.0	5.0	35.0	65.0	0	35.0

S = susceptible, I = intermediate susceptible, R = resistant

ตาราง 12 MIC ของยาต้านจุลชีพต่อเชื้อ *P. aeruginosa* ที่ดื้อต่อยา imipenem โดยใช้วิธี E test พิจารณาแยกตามโรงพยาบาลแหล่งที่มาของเชื้อ

โรงพยาบาล	MIC ของยาต้านจุลชีพ (mcg/ml)													
	Ceftazidime		Cefoperazone-sulbactam		Ciprofloxacin		Colistin		Imipenem		Meropenem		Netilmicin	
	Range	MIC ₉₀	Range	MIC ₉₀	Range	MIC ₉₀	Range	MIC ₉₀	Range	MIC ₉₀	Range	MIC ₉₀	Range	MIC ₉₀
มหาสารคาม	6 ถึง >256	>256	4 ถึง 48	48	0.032 ถึง >32	0.032 ถึง >32	0.5-8	8	>32	>32	1 ถึง >32	>32	2 ถึง >256	>256
นครศรีธรรมราช (n=21)	>256		>256		>32						>32		>256	
ยะลา (n=20)	2 ถึง >256	>256	4 ถึง 16	16	0.064 ถึง 0.380	0.064 ถึง 0.380	0.5-2	1.5	>32	>32	3 ถึง >32	>32	1 ถึง >256	>256
สุราษฎร์ธานี (n=17)	2 ถึง >256	>256	3 ถึง 96	96	0.094 ถึง >32	0.094 ถึง >32	0.5-2	2	>32	>32	4 ถึง >32	>32	3 ถึง >256	12
สงขลานครินทร์ (n=20)	2 ถึง >256	>256	4 ถึง 128	128	0.094 ถึง >32	0.094 ถึง >32	0.5-1.5	1.5	>32	>32	3 ถึง >32	>32	2 ถึง >256	>256
หาดใหญ่ (n=20)	8 ถึง >256	>256	12 ถึง >256	>256	0.064 ถึง >32	0.064 ถึง >32	0.5-4	2	>32	>32	4 ถึง >32	>32	3 ถึง >256	>256

MIC = minimum inhibitory concentration

ตาราง 13 ความไวต่อยาต้านจุลชีพของเชื้อ *P. aeruginosa* ที่ติดต่อยา imipenem แยกตามประเภทสิ่งส่งตรวจ โดยใช้วิธี E test ในการทดสอบ

ประเภทสิ่งส่งตรวจ	ร้อยละของความไวของเชื้อต่อยาต้านจุลชีพ																				
	Ceftazidime			Cefoperazone-sulbactam			Ciprofloxacin			Colistin			Imipenem			Meropenem			Netilmicin		
	S	I	R	S	I	R	S	I	R	S	I	R	S	I	R	S	I	R	S	I	R
แสมหนะ (n=76)	14.5	1.3	84.2	51.3	13.2	35.5	60.5	0	39.5	100	0	0	0	0	100	15.8	27.6	56.6	63.2	2.6	34.2
หนอน (n=11)	9.1	9.1	81.8	27.3	9.1	63.6	36.4	0	63.6	100	0	0	0	0	100	0	0	100.0	63.6	0	36.4
ปัสสาวะ (n=3)	33.3	0	66.7	0	33.3	66.7	33.3	0	66.7	100	0	0	0	0	100	0	33.3	66.7	33.3	0	66.7
อื่นๆ (เลือด, น้ำไขสันหลัง, น้ำล้างปอด, น้ำซองห้อง) (n=8)	12.5	0	87.5	25.0	37.5	37.5	25.0	0	75.0	100	0	0	0	0	100	12.5	12.5	87.5	62.5	0	37.5

S = susceptible, I = intermediate susceptible, R = resistant

4.1.2.2 ความไวต่อยาต้านจุลชีพของเชื้อ *P. aeruginosa* ที่ดื้อต่อยา imipenem โดยเปรียบเทียบผลที่ได้จากผลการทดสอบทางห้องปฏิบัติการของแต่ละโรงพยาบาลที่ศึกษา ซึ่งใช้วิธี disk diffusion test กับผลที่ได้จากการวิจัยซึ่งใช้วิธี E test ในการทดสอบ

ผลการทดสอบแสดงในตาราง 14 พนงว่าความไวต่อยาต้านจุลชีพของเชื้อ *P. aeruginosa* ที่ดื้อต่อยา imipenem ที่ได้จากผลการทดสอบทางห้องปฏิบัติการของแต่ละโรงพยาบาลที่ศึกษา ซึ่งใช้วิธี Disk diffusion test ใกล้เคียงและเป็นไปในทิศทางเดียวกันกับผลที่ได้จากการวิจัยซึ่งใช้วิธี E test ใน การทดสอบ และเมื่อใช้ McNemar test ในการวิเคราะห์ทางสถิติพบว่าไม่มีความแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ ($P > 0.05$) โดยในการทดสอบแบบ disk diffusion พนงว่ายาต้านจุลชีพทุกตัวที่ศึกษา ให้ผลร้อยละของความไวต่อยา (% susceptible) สูงกว่าวิธี E test เล็กน้อย

ตาราง 14 ความไวต่อยาต้านจุลชีพของเชื้อ *P. aeruginosa* ที่ดื้อต่อยา imipenem จากการใช้วิธี disk diffusion test และวิธี E test

ยาต้านจุลชีพ	ร้อยละของความไวของเชื้อต่อยาต้านจุลชีพ					
	วิธี disk diffusion test			วิธี E test		
	S	I	R	S	I	R
Ceftazidime (n = 45)	24.4	2.2	73.4	20.0	0	80.0
Cefoperazone-sulbactam (n = 44)	65.9	13.6	20.5	63.6	13.7	22.7
Ciprofloxacin (n = 23)	87.0	0	13.0	82.6	0	17.4
Imipenem (n = 46)	0	0	100.0	0	0	100.0
Meropenem (n = 17)	17.6	41.2	41.2	5.9	41.2	52.9
Netilmicin (n = 26)	84.6	0	15.4	80.8	0	19.2

S = susceptible, I = intermediate susceptible, R = resistant

4.2 ปัจจัยเสี่ยง ผลการรักษาและรูปแบบการสั่งใช้ยาในการรักษาภาวะติดเชื้อ *Pseudomonas aeruginosa* ที่ต้องต่อยา imipenem

4.2.1 ข้อมูลทั่วไปของผู้ป่วย

ศึกษาข้อมูลทางคลินิกของผู้ป่วยที่ติดเชื้อ *P. aeruginosa* ที่ต้องห้ามต่อยา imipenem จำนวนทั้งสิ้น 100 ราย ซึ่งข้อมูลทั่วไปของผู้ป่วยเป็นดังแสดงในตาราง 15 โดยผู้ป่วยทั้ง 2 กลุ่มนี้ ไม่มีความแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ ($P > 0.05$) ของ เพศ อายุ ประเทาทของหอผู้ป่วย ที่เข้ารับการรักษา ตำแหน่งของการติดเชื้อ ระดับความรุนแรงของภาวะเจ็บป่วย การมีภาวะติดเชื้ออื่นร่วมด้วย รวมถึงภาวะโรคร่วมหรือภาวะที่เป็นสาเหตุของการเข้ารับการรักษาในโรงพยาบาลในครั้งนี้ของผู้ป่วย โดยเป็นผู้ป่วยที่เข้ารับการรักษาในโรงพยาบาลยะลา 38 ราย ในโรงพยาบาลมหาชนนครศรีธรรมราช 36 ราย ในโรงพยาบาลสุราษฎร์ธานี 10 ราย และในโรงพยาบาลหาดใหญ่ 16 ราย และทั้งหมดเป็นผู้ป่วยที่มีภาวะติดเชื้อ *P. aeruginosa* ในระบบทางเดินหายใจ ร้อยละ 86 ของผู้ป่วยที่ติดเชื้อ *P. aeruginosa* ที่ต้องต่อยา imipenem เป็นภาวะต้องด้วยแต่เริ่มแรก (resistance at baseline) อีกร้อยละ 14 เป็นภาวะต้องยาที่เกิดขึ้นภายหลัง (emergence of resistance) ก่อนเกิดภาวะติดเชื้อ *P. aeruginosa* ผู้ป่วยส่วนใหญ่ เข้ารับการรักษาในแผนกอายุรกรรม (ร้อยละ 45) รองลงมาคือ แผนกศัลยกรรม (ร้อยละ 38) นอกจากนี้ร้อยละ 66 ของผู้ป่วยที่ติดเชื้อ *P. aeruginosa* ที่ต้องต่อยา imipenem และร้อยละ 64 ของผู้ป่วยที่ติดเชื้อ *P. aeruginosa* ที่ไม่ต้องยา imipenem พบร่วมภาวะติดเชื้ออื่นร่วมด้วยในขณะเดียวกันนั้นดังข้อมูลแสดงตาราง 16

ตาราง 15 ข้อมูลทั่วไปของผู้ป่วยที่ศึกษาข้อมูลทางคลินิก

ลักษณะทั่วไปของผู้ป่วย	กลุ่มศึกษา *	กลุ่มควบคุม †	รวม
	(n=50)	(n=50)	(n=100)
เพศ			
ชาย	35 ราย (70%)	35 ราย (70%)	70 ราย (70%)
หญิง	15 ราย (30%)	15 ราย (30%)	30 ราย (30%)
อายุ (ปี) (mean±SD)			
≤ 15 ปี	48.98±31.07	50.76±29.32	22 ราย (22%)
16-64 ปี	11 ราย (22%)	18 ราย (36%)	34 ราย (34%)
≥ 65 ปี	16 ราย (32%)	21 ราย (42%)	44 ราย (44%)
ประเภทของหอผู้ป่วย ‡			
ICU	25 ราย (50%)	25 ราย (50%)	50 ราย (50%)
Non ICU	25 ราย (50%)	25 ราย (50%)	50 ราย (50%)
ตำแหน่งของการติดเชื้อ			
ระบบทางเดินหายใจ	50 ราย (100%)	50 ราย (100%)	100 ราย (100%)
ระดับความรุนแรงของภาวะเจ็บป่วย			
SAP II Score (mean±SD)	36.64±10.23	37.03±11.62	
PRISM Score (mean±SD)	4.64±3.53	3.55±3.59	
มีภาวะติดเชื้ออื่นร่วมด้วยในขณะนั้น	33 ราย (66%)	32 ราย (64%)	65 ราย (65%)
ใส่ท่อเครื่องช่วยหายใจ	44 ราย (88%)	43 ราย (86%)	87 ราย (87%)
มีภาวะโรคทางเดินหายใจอุดกั้นเรื้อรัง	12 ราย (24%)	12 ราย (24%)	24 ราย (24%)

* กลุ่มศึกษา หมายถึง กลุ่มผู้ป่วยที่ติดเชื้อ *P. aeruginosa* ที่ต้องต่อยา imipenem

† กลุ่มควบคุม หมายถึง กลุ่มผู้ป่วยที่ติดเชื้อ *P. aeruginosa* ที่ไม่ต้องยา imipenem

‡ หมายถึง หอผู้ป่วยที่ผู้ป่วยเข้ารับการรักษาขณะมีภาวะติดเชื้อ *P. aeruginosa*

ตาราง 16 ภาวะติดเชื้อชนิดคืนร่วมด้วยในขณะเดียวกับที่ผู้ป่วยมีภาวะติดเชื้อ *P. aeruginosa*

เชื้อ	กลุ่มศึกษา *	กลุ่มควบคุม†	รวม (n=65)	P Value‡
	(n=33)	(n=32)		
	ราย (ร้อยละ)	ราย (ร้อยละ)	ราย (ร้อยละ)	
<i>K. pneumoniae</i>	11 (33.3)	8 (25.0)	19 (29.2)	0.587
ESBL producing	1 (3.0)	0 (0)	1 (1.5)	1.000
<i>K. pneumoniae</i>				
<i>A. baumannii</i>	14 (42.4)	17 (53.1)	31 (47.7)	0.460
แบนคทีเรียกรัมลบอิน ๆ	14 (42.4)	11 (34.4)	25 (38.5)	0.612
MRSA	9 (27.3)	2 (6.3)	11 (16.9)	0.044
แบนคทีเรียกรัมบวกอิน ๆ	2 (6.1)	2 (6.3)	4 (6.2)	1.000
เชื้อรา	3 (9.1)	0 (0)	3 (4.6)	0.238

ESBL = extended spectrum betalactamase , MRSA = methicillin resistant

Staphylococcus aureus

* กลุ่มศึกษา หมายถึง กลุ่มผู้ป่วยที่ติดเชื้อ *P. aeruginosa* ที่ดื้อต่อยา imipenem

† กลุ่มควบคุม หมายถึง กลุ่มผู้ป่วยที่ติดเชื้อ *P. aeruginosa* ที่ไวต่อยา imipenem

‡ วิเคราะห์ข้อมูลทางสถิติโดยใช้ Fisher Exact test

4.2.2 ข้อมูลเกี่ยวกับการใช้ยาต้านจุลชีพในแต่ละโรงพยาบาลที่ศึกษา

ในแต่ละโรงพยาบาลที่เป็นสถานที่สำหรับการศึกษาวิจัยในครั้งนี้ มีอัตราการใช้ยาต้านจุลชีพ ในโรงพยาบาลแตกต่างกันไปดังแสดงในตาราง 17 ในปี 2546 ยาต้านจุลชีพที่มีอัตราการใช้มากที่สุด คือ ceftazidime (อัตราการใช้เท่ากับ 8.12-46.21 DDD/10,000 patient days) รองลงมาได้แก่ cefoperazone-sulbactam (อัตราการใช้เท่ากับ 5.02-15.56 DDD/10,000 patient days) สำหรับ imipenem มีอัตราการใช้เพียง 2.11-13.62 DDD/10,000 patient days และพบว่าไม่มีการใช้ยา colistin ในโรงพยาบาลเหล่านี้ และยังไม่มีการใช้ยา meropenem ในโรงพยาบาล hadn't ให้ญี่และโรงพยาบาลมหาวชิรธรรมราช

ตาราง 17 อัตราการใช้ยาต้านจุลชีพในแต่ละโรงพยาบาลที่ศึกษา (DDD/10,000 patient days)

โรงพยาบาล	Cefoperazone-sulbactam	Ceftazidime			Colistin	Imipenem			Meropenem			Ciprofloxacin			Netilmicin				
	ปี 2544	ปี 2545	ปี 2546	ปี 2544	ปี 2545	ปี 2546	ปี 2544-46	ปี 2544	ปี 2545	ปี 2546	ปี 2544	ปี 2545	ปี 2546	ปี 2544	ปี 2545	ปี 2546	ปี 2544	ปี 2545	ปี 2546
มหาสารคาม	8.68	13.35	14.94	24.27	17.25	21.36	x	11.97	9.81	13.62	x	x	x	1.52	1.37	1.55	2.99	3.44	2.19
นครศรีธรรมราช																			
ยะลา	2.57	2.91	5.54	8.25	6.64	9.8	x	1.75	2.41	2.11	0.87	0.8	1.76	x	3	1.14	1.87	2.07	x
สุราษฎร์ธานี	6.17	7.31	8.32	12.3	13.13	12.84	x	6.37	4.42	9.4	x	x	0.54	2.62	1.8	0.59	6.54	5.04	6.62
หาดใหญ่	2.76	6.9	5.02	12.84	16.8	8.12	x	2.65	3.07	4.33	x	x	x	1.06	0.73	1.35	2.18	1.91	0.75
สงขลาศรีนารายณ์	4.6	5.96	15.56	38.4	37.2	46.21	x	6.97	7.62	10.93	0.37	1.45	1.46	4.22	4.19	6.62	1.32	x	x

x หมายถึง ไม่มีในเกสซ์คำวันโรงพยาบาล

DDD; defined daily dose ได้จากการนำปริมาณการใช้ทั้งหมดของยาต้านจุลชีพแต่ละชนิดซึ่งมีหน่วยเป็นกรัมมาหารด้วยขนาดยาที่แนะนำให้ใช้ต่อวัน (กรัมต่อวัน)

ของยาต้านจุลชีพชนิดนั้น ๆ

4.2.3 ปัจจัยเสี่ยงที่ทำให้เกิดภาวะติดเชื้อ *Pseudomonas aeruginosa* ที่ดื้อต่อยา imipenem

ภายหลังจำแนกกลุ่มตัวแปรด้วยเทคนิคการวิเคราะห์ปัจจัย (factor analysis) และวิเคราะห์โดยใช้ Univariate Logistic Regression พบว่าปัจจัยที่มีผลเพิ่มโอกาสเสี่ยงต่อการเกิดภาวะติดเชื้อ *P. aeruginosa* ที่ดื้อต่อยา imipenem อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ ได้แก่ การได้รับยา imipenem มาก่อน (crude OR, 3.070; 95% CI, 1.432-6.581; P value = 0.004), ระยะเวลาการได้รับยาต้านจุลชีพมาก่อน (crude OR, 1.570; 95% CI, 1.036-2.378; P value = 0.033) และปัจจัยที่มีผลลดโอกาสเสี่ยงต่อการเกิดภาวะติดเชื้อ *P. aeruginosa* ที่ดื้อต่อยา imipenem อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ ได้แก่ การที่ผู้ป่วยมีภาวะโรค hypertension หรือ stroke หรือ cerebral hemorrhage ร่วมด้วย (crude OR, 0.547; 95% CI, 0.342-0.873; P value = 0.011) การที่ผู้ป่วยได้รับยาต้านจุลชีพในกลุ่ม second generation cephalosporins หรือได้รับยา ceftriaxone มาก่อน (crude OR, 0.594; 95% CI, 0.384-0.919; P value = 0.019) ส่วนปัจจัยอื่น ๆ ที่พบว่าไม่มีผลอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติต่อการเกิดภาวะติดเชื้อดื้อยาดังกล่าว คือ ระยะเวลาอนในพยาบาลก่อนเกิดการติดเชื้อ (crude OR, 1.074; 95% CI, 0.720-1.603; P value = 0.725) และการเข้ารับการรักษาในหอผู้ป่วยหนัก (crude OR, 1.041; 95% CI, 0.702-1.544; P value = 0.841)

และเมื่อนำข้อมูลมาวิเคราะห์ด้วยวิธี Multivariate Logistic Regression พบว่าปัจจัยที่มีผลเพิ่มหรือลดโอกาสเสี่ยงต่อการเกิดภาวะติดเชื้อ *P. aeruginosa* ที่ดื้อต่อยา imipenem เป็นดังค่าที่แสดงในตาราง 18 ซึ่งจะเห็นได้ว่าผู้ป่วยที่ได้รับยา imipenem มาก่อนเกิดภาวะติดเชื้อมีโอกาสเสี่ยงต่อการเกิดภาวะติดเชื้อ *P. aeruginosa* ที่ดื้อต่อยา imipenem มากกว่าผู้ป่วยที่ไม่ได้รับยา imipenem มาก่อนประมาณ 3 เท่า

ตาราง 18 ผลการวิเคราะห์ปัจจัยที่มีผลต่อการเกิดภาวะติดเชื้อ *P. aeruginosa* ที่ดื้อต่อยา imipenem ด้วยวิธี Multivariate Logistic Regression

ปัจจัย	odds ratio	95% CI	P value *
ได้รับยา imipenem มาก่อน	3.172	1.312-7.666	0.010
มีภาวะโรค hypertension หรือ stroke หรือ cerebral hemorrhage ร่วมด้วย	0.397	0.214-0.737	0.003
ได้รับยาในกลุ่ม second generation cephalosporins มาก่อน	0.436	0.247-0.770	0.004
ระยะเวลาในการได้รับยาต้านจุลชีพ†	1.501	0.911-2.473	0.111

CI = Confidence Interval

* วิเคราะห์ข้อมูลทางสถิติโดยใช้ Chi-square test

† หมายถึงระยะเวลาในการได้รับยาต้านจุลชีพชนิดรับประทานหรือชนิดฉีดมาก่อนในช่วงระยะเวลา 1 เดือนก่อนมีรายงานผลการเพาะเชื้อ *P. aeruginosa* ที่ดื้อต่อยา imipenem

4.2.4 ผลการรักษาและรูปแบบการสั่งใช้ยาในการรักษาผู้ป่วยที่มีภาวะติดเชื้อ *Pseudomonas aeruginosa*

เมื่อเปรียบเทียบผลการรักษาทางคลินิก เช่น อัตราตาย อัตราการรักษาล้มเหลว ระหว่างกลุ่มผู้ป่วยที่มีภาวะติดเชื้อ *P. aeruginosa* ที่ดื้อต่อยา imipenem กับกลุ่มผู้ป่วยที่ดื้อต่อ *P. aeruginosa* ที่ไม่ต่อยา imipenem พบร่วมไม่แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ ดังแสดงในตาราง 19 ส่วนผลทางด้านการกำจัดเชื้อ *P. aeruginosa* ที่ดื้อต่อยา imipenem พบร่วมมีผู้ป่วยเพียง 8 ราย (ร้อยละ 16) ที่มีการส่งเพาะเชื้อข้าว毅力หลังสิ้นสุดการรักษา 1 ใน 8 รายยังคงพบเชื้อ *P. aeruginosa* ที่ดื้อต่อยา imipenem โดยยาที่ผู้ป่วยกลุ่มนี้ได้รับการรักษาเป็นดังแสดงในตาราง 20 ซึ่งເຊື່ອມຄວາມໄວຕ່ອຍາທີ່ຜູ້ປ່າຍໄດ້ຮັບແລະອາການທາງຄລິນິກຂອງຜູ້ປ່າຍສ່ວນໃຫຍງຕົ້ນກາຍໃນ 3-7 ວັນກາຍหลังໃຫ້ການຮັບຢັກເວັນບາງຮາຍທີ່ມີສາມາດປະເມີນຜົນການຮັບການທາງຄລິນິກໄດ້ເນື່ອຈາກມີภาวะติดเชื้ອຂັນດີອື່ນຮ່ວມດ້ວຍໃນຂອນະເດືອກກັນນັ້ນ

ตาราง 19 เปรียบเทียบผลการรักษาทางคลินิกระหว่างกลุ่มผู้ป่วยที่มีภาวะติดเชื้อ *P. aeruginosa* ที่ต้องต่อยา imipenem กับกลุ่มผู้ป่วยที่มีภาวะติดเชื้อ *P. aeruginosa* ที่ไม่ต้องยา imipenem

ผลการรักษา	กลุ่มศึกษา *	กลุ่มควบคุม†	P value
	(n=50)	(n=50)	
ระยะเวลาอนในโรงพยาบาล	39.10±39.85 วัน	33.24±37.83 วัน	0.325 ‡
ภายในหลังเกิดการติดเชื้อ (mean±SD)			
ระยะเวลาอนในหนผู้ป่วยหนัก	13.06±26.73 วัน	9.16±17.38 วัน	0.367 ‡
ภายในหลังเกิดการติดเชื้อ (mean±SD)			
ระยะเวลาันบจากวันที่ผู้ป่วยเริ่มมีเชื้อ อันเนื่องมาจากการติดเชื้อ จนกระทั่งไข้ลดลงจนเป็นปกติ (mean±SD)	5.50±3.65 วัน	4.44±2.15 วัน	0.240 ‡
อัตราการมีผลการรักษาที่ดีขึ้น	23 ใน 47 ราย (48.9%)	27 ใน 49 ราย (55.1%)	0.690 §
ภายใน 3 วันหลังให้การรักษา			
อัตราการมีผลการรักษาที่ดีขึ้น หรือหายจากการติดเชื้อ	31 ใน 47 ราย (65.96%)	33 ใน 49 ราย (67.35%)	1.000 §
ภายในหลังสิ้นสุดการรักษา			
การเปลี่ยนแปลงของ SAPS II (n=39 คู่) (mean±SD)	ลดลง 69±14.39	ลดลง 97±20.72	0.264 ‡
การเปลี่ยนแปลงของ PRISMS (n=11 คู่) (mean±SD)	เพิ่มขึ้น 0.18±10.62	ลดลง 2.64±3.91	0.838 ‡
อัตราการตายที่มีสาเหตุมาจาก การติดเชื้อดังกล่าวภายในหลังสิ้นสุดการรักษา	8 ใน 47 ราย (17.0%)	8 ใน 49 ราย (16.3%)	1.000 §
อัตราการรักษาล้มเหลวภายในหลัง สิ้นสุดการรักษา	8 ใน 47 ราย (17.0%)	8 ใน 49 ราย (16.3%)	1.000 §

ตาราง 19 (ต่อ)

ผลการรักษา	กลุ่มศึกษา *	กลุ่มควบคุม	P value
	(n=50)	(n=50)	
อัตราการพบรีส์ในตำแหน่งที่ติดเชื้อ	1 ใน 8 ราย	0 ใน 4 ราย	1.000 [§]
ภายในหลังสิ้นสุดการรักษา	(12.5%)	(0%)	

SAPS II = Simplified Acute Physiology Score II

PRISM = Pediatric Risk of Mortality

* กลุ่มศึกษา หมายถึง กลุ่มผู้ป่วยที่ติดเชื้อ *P. aeruginosa* ที่ได้อัตรา imipenem† กลุ่มควบคุม หมายถึง กลุ่มผู้ป่วยที่ติดเชื้อ *P. aeruginosa* ที่ไม่ได้อัตรา imipenem

‡ วิเคราะห์ข้อมูลทางสถิติโดยใช้ Wilcoxon Signed Ranks test

§ วิเคราะห์ข้อมูลทางสถิติโดยใช้ Mcnemar test

ตาราง 20 รูปแบบการสั่งใช้ยาและผลการรักษาทางคลินิกในกลุ่มผู้ป่วยที่มีภาวะติดเชื้อ *P. aeruginosa* ที่ต้องต่อยา imipenem และ มีการส่งเพาะเชื้อข้ามภัยหลังสิ้นสุดการรักษา

ผู้ป่วย ลำดับที่	ยาที่ใช้ในการรักษา	รายงานผลการเพาะเชื้อและ	ผลการศึกษา	ผลตัวนการกำจัดเชื้อ	ผลทางคลินิก
		ทดสอบความไวของเชื้อของ	ความไวของเชื้อ	<i>P. aeruginosa</i>	
		โรงพยาบาลนั้นๆ	<i>P. aeruginosa</i>	โดยใช้ E test	
1	Imipenem x 3 วัน	R	R	>32	ไม่พบเชื้อภัยหลัง
	ตามด้วย Amikacin x 6 วัน	S	N/A	N/A	สิ้นสุดการรักษา
2	Cefoperazone-sulbactam X 10 วัน	S	S	4	ไม่พบเชื้อภัยหลัง
					สิ้นสุดการรักษา
3	Ceftazidime x 13 วัน	S	S	6	ไม่พบเชื้อภัยใน
					10 วันหลังการรักษา
					3 วันหลังการรักษา

ตาราง 20 (ต่อ)

ผู้ป่วย ลำดับที่	ยาที่ใช้ในการรักษา	รายงานผลการเพาะเชื้อและ ทดสอบความไวของเชื้อของ โรงพยาบาลนั้น ๆ	ผลการศึกษา ความไวของเชื้อ ¹ <i>P. aeruginosa</i> โดยใช้ E test	ผลด้านการกำจัดเชื้อ		ผลทางคลินิก
				ความไวของเชื้อ	ความไว MIC	
				<i>P. aeruginosa</i>	ของเชื้อ (mcg/ml)	
4	Ciprofloxacin x 10 วัน		S	S	0.094	ไม่พบเชื้อก咽หลัง ลิ้นสุดการรักษา 7 วันหลังการรักษา
5	Cefpirome x 7 วัน		S	N/A	N/A	ไม่พบเชื้อก咽ใน 10 วันหลังการรักษา ไม่สามารถประเมินได้เนื่องจาก ยังคงพบเชื้ออื่นร่วมด้วยและ อาการไม่ดีขึ้นภายหลังลิ้นสุด การรักษา
6	Meropenem x 2 วัน ตามด้วย Ciprofloxacin x 12 วัน		S	I	8	ไม่พบเชื้อก咽ใน 7 วันหลังการรักษา ไม่สามารถประเมินได้เนื่องจาก ยังคงพบเชื้ออื่นร่วมด้วยและ อาการไม่ดีขึ้นภายหลังลิ้นสุด การรักษา

ตาราง 20 (ต่อ)

ผู้ป่วย ลำดับที่	ยาที่ใช้ในการรักษา	รายงานผลการเพาะเชื้อและ ทดสอบความไวของเชื้อของ ไขงพยาบาลนั้นๆ	ผลการศึกษา		ผลด้านการกำจัดเชื้อ ^a <i>P. aeruginosa</i>	ผลทางคลินิก
			ความไวของเชื้อ ^b	ความไว MIC ของเชื้อ (mcg/ml)		
			<i>P. aeruginosa</i>			
7	Cefpirome x 17 วัน		S	N/A	ยังคงพบเชื้อก咽หลัง สิ้นสุดการรักษา	อาการดีขึ้นภายใน 3 วันหลังการรักษา แต่ยังไม่หมดไปแม้ว่าจะ สิ้นสุดการรักษาไปแล้ว
8	Ceftazidime + Amikacin x 14 วัน		S	S 3	ไม่พบเชื้อก咽หลัง สิ้นสุดการรักษา	อาการดีขึ้นภายใน 7 วันหลังการรักษา

S = susceptible, I = intermediate susceptible, R = resistant,

N/A = ไม่มีข้อมูลเนื่องจากไม่ได้นำ MIC ของยาดังกล่าว,

MIC = minimum inhibitory concentration

เมื่อพิจารณาภูมิแบบการส่งให้ยาในการรักษาผู้ป่วยที่มีภาวะติดเชื้อ *P. aeruginosa* ที่ต้องต่อยา imipenem พบว่ามีผู้ป่วยเพียง 3 ราย (ร้อยละ 6) ที่ไม่ได้รับการรักษาด้วยยาต้านจุลชีพ แต่ได้รับการรักษาแบบประคับประคองเนื่องจากผู้ป่วยมีการพยากรณ์ของโรคที่ไม่ดี ส่วนผู้ป่วยอีก 47 รายแพทย์พิจารณาให้ยาต้านจุลชีพในการรักษาดังแสดงในตาราง 21 ซึ่งจะเห็นได้ว่า cefoperazone-sulbactam เป็นยาที่แพทย์ส่วนใหญ่เลือกใช้ในการรักษาภาวะติดเชื้อ *P. aeruginosa* ที่ต้องต่อยา imipenem (คิดเป็นร้อยละ 41.7) โดยเลือกใช้เป็น first monotherapy คิดเป็นร้อยละ 22.9 เลือกใช้ภายหลังจากที่ใช้ยาตัวอื่นในการรักษามาอย่างน้อย 3 วันแล้วผู้ป่วยไม่ตอบสนองต่อการรักษาคิดเป็นร้อยละ 10.4 และเลือกใช้โดยให้ร่วมกับยาในกลุ่ม aminoglycosides คิดเป็นร้อยละ 8.4 และยาที่เลือกใช้ส่วนใหญ่ทดสอบคล่องกับระดับความไวของเชื้อต่อยานั้น ๆ ที่ปรากฏในรายงานผลการเพาะเชื้อและทดสอบความไวของเชื้อต่อยาของแต่ละโรงพยาบาล ซึ่งใช้วิธี disk diffusion test ในกราฟทดสอบดังข้อมูลแสดงในตาราง 22 มีผู้ป่วยเพียง 2 ราย (ผู้ป่วยลำดับที่ 1 และ 2 ของตาราง 23) ที่ถึงแม้ว่าการศึกษาความไวของเชื้อต่อยาโดยใช้วิธี E test จะพบว่าเชื้อดื้อยาต่อต้านจุลชีพแต่ผู้ป่วยยังตอบสนองต่อการรักษาภายใน 3 วันหลังให้การรักษาด้วยยาที่ต้องต่อยา 1 ได้รับยา imipenem ใน การรักษาภาวะติดเชื้อครั้งนี้รวม 10 วัน พบว่า หอบเหนื่อยลดลง เสมือนลดลงภายใน 3 วันหลังให้การรักษา ผู้ป่วยรายที่ 2 ได้รับยา meropenem ใน การรักษาภาวะติดเชื้อครั้งนี้รวม 10 วัน ไข้ลดลงและ Chest X-ray พบว่าดีขึ้นจากเดิมภายใน 3 วันหลังให้การรักษา และขณะเดียวกันในกลุ่มผู้ป่วยที่มีภาวะติดเชื้อ *P. aeruginosa* ที่ต้องต่อยา imipenem 8 ใน 47 ราย (ร้อยละ 17.0) มีภาวะการรักษาล้มเหลวภายในหลังสิ้นสุดการรักษา 8 ใน 47 ราย (ร้อยละ 17.0) เสียชีวิตโดยมีสาเหตุเกี่ยวกับภาวะติดเชื้อดังกล่าวภายในหลังสิ้นสุดการรักษาถึงแม้ว่าการรักษาจะเป็นไปตามระดับความไวของเชื้อต่อยากตาม โดยยาที่ผู้ป่วยได้รับในการรักษาภาวะติดเชื้อดังกล่าว เป็นดังแสดงในตาราง 24 และตาราง 25 ตามลำดับ และในกลุ่มผู้ป่วยที่มีภาวะติดเชื้อดังกล่าว 3 รายที่รายงานผลการเพาะเชื้อและทดสอบความไวของเชื้อต่อยาของโรงพยาบาลนั้น ๆ พบว่าไม่มียาต้านจุลชีพตัวใดในโรงพยาบาลที่เชื้อไวต่อยาในระดับ susceptible โดยผู้ป่วยแต่ละรายได้รับยาต้านจุลชีพในการรักษาดังนี้

ผู้ป่วยรายที่ 1 ได้รับยา ceftazidime ใน การรักษาเป็นเวลา 13 วัน (จากรายงานผลการเพาะเชื้อและทดสอบความไวของเชื้อต้ออยาของโรงพยาบาล พนบว่าเชื้อดื้อต้อยา ceftazidime และจากการหา MIC โดยใช้ E test พนบว่า MIC ของยา ceftazidime >256 mcg/ml ผู้ป่วยไม่ตอบสนองต่อการรักษา การรักษาล้มเหลวภายหลังสิ้นสุดการรักษา และผู้ป่วยเสียชีวิตภายใน 22 วันภายหลังเกิดภาวะติดเชื้อดังกล่าว ส่วนผลทางด้านการกำจัดเชื้อในตำแหน่งที่ติดเชื้อไม่สามารถประเมินได้เนื่องจากไม่มีการสংเพาะเชื้อช้า

ผู้ป่วยรายที่ 2 ได้รับการรักษาด้วยยา ceftazidime เป็นเวลา 2 วัน ตามด้วยยา cefoperazone-sulbactam เป็นเวลา 8 วัน (จากรายงานผลการเพาะเชื้อและทดสอบความไวของเชื้อต้ออยาของโรงพยาบาล พนบว่าเชื้อดื้อต้อยา ceftazidime และไวต่อยา cefoperazone-sulbactam ในระดับปานกลาง และจากการหา MIC โดยใช้ E test พนบว่า MIC ของยา ceftazidime >256 mcg/ml และของยา cefoperazone-sulbactam เท่ากับ 32 mcg/ml ผู้ป่วยมีอาการหรืออาการแสดงดีขึ้นภายใน 7 วันภายหลังเริ่มให้การรักษา ไม่มีอาการหรืออาการแสดงภายในหลังสิ้นสุดการรักษาด้วยยาและจำนวนน้อยผู้ป่วยกลับบ้านได้ ระยะเวลาอนโรงพยาบาลรวมทั้งสิ้น 16 วัน ส่วนผลทางด้านการกำจัดเชื้อในตำแหน่งที่ติดเชื้อไม่สามารถประเมินได้เนื่องจากไม่มีการสংเพาะเชื้อช้า

ผู้ป่วยรายที่ 3 ได้รับการรักษาด้วยยา amikacin เป็นเวลา 10 วัน ตามด้วยยา cefoperazone-sulbactam รวมกับ amikacin เป็นเวลา 16 วัน (จากรายงานผลการเพาะเชื้อและทดสอบความไวของเชื้อต้ออยาของโรงพยาบาลพนบว่าเชื้อดื้อต้อยา cefoperazone-sulbactam และไวต่อยา amikacin ในระดับปานกลาง และจากการหา MIC โดยใช้ E test พนบว่า MIC ของยา cefoperazone-sulbactam เท่ากับ 48 mcg/ml ผู้ป่วยมีอาการหรืออาการแสดงดีขึ้นภายใน 14 วันภายหลังเริ่มให้การรักษา ไม่มีอาการหรืออาการแสดงภายในหลังสิ้นสุดการรักษาด้วยยาและจำนวนน้อยผู้ป่วยกลับบ้านได้ ระยะเวลาอนโรงพยาบาล รวมทั้งสิ้น 34 วัน ส่วนผลทางด้านการกำจัดเชื้อในตำแหน่งที่ติดเชื้อไม่สามารถประเมินได้เนื่องจากไม่มีการสংเพาะเชื้อช้า

ตาราง 21 ยาต้านจุลชีพที่แพทย์ใช้ในการรักษาภาวะติดเชื้อ *P. aeruginosa* ที่ต้องต่อยา imipenem

รูปแบบ การสั่งใช้ยา	Cefoperazone- sulbactam (ร้อยละ)	Ceftazidime (ร้อยละ)	Cefepime, Cefpirome (ร้อยละ)	Amikacin , Gentamicin (ร้อยละ)	Imipenem (ร้อยละ)	Meropenem (ร้อยละ)	Ciprofloxacin (ร้อยละ)
First monotherapy	22.9	16.7	8.3	4.2	10.4	6.3	8.3
Second monotherapy	10.4	2.1	2.1	2.1	0	2.0	6.3
Combination therapy	8.4	6.2	0	14.6 †	0	0	0
ไม่เลือกใช้	58.3	75.0	89.6	79.1	89.6	91.7	85.4

* ใช้ร่วมกับยากลุ่ม aminoglycosides

† ใช้ร่วมกับยา cefoperazone-sulbactam หรือร่วมกับยา ceftazidime

ตาราง 22 ความสัมพันธ์ระหว่างยาที่ผู้ป่วยได้รับในการรักษา กับความไวของเชื้อต่อยา นั้นๆ

ที่มาของความไวของเชื้อ	สอดคล้อง		ไม่สอดคล้อง*
	ราย (ร้อยละ)	ราย (ร้อยละ)	
รายงานผลการเพาะเชื้อและทดสอบ	31 (66.0)		16 (34.0)
ความไวของเชื้อของแต่ละโรงพยาบาล (n = 47)			

MIC = minimum inhibitory concentration

* ไม่สอดคล้อง หมายถึง จากรายงานผลการทดสอบความไวของเชื้อต่อยา พบว่าเชื้อต้องต่อยาที่ผู้ป่วยได้รับในการรักษาในระหว่างที่มีภาวะติดเชื้อ *P. aeruginosa* ที่ต้องต่อยา imipenem ไม่จำเป็นการได้รับยาในช่วงระยะเวลาหรือระยะเวลาใด ๆ ก็ตามของการติดเชื้อครั้งนี้ โดยได้รับยานั้น ๆ อย่างน้อย 3 วัน

ตาราง 23 รูปแบบการสั่งใช้ยาในการรักษาผู้ป่วยที่มีภาวะติดเชื้อ *P. aeruginosa* ที่ต้องต่อยา imipenem และผู้ป่วยตอบสนองต่อการรักษาภายใน 3 วัน
หลังให้การรักษา

ผู้ป่วยลำดับที่	ยาที่ให้ในการรักษา	รายงานผลการเพาะเชื้อ และทดสอบความไวของ เชื้อของโรงพยาบาลนั้น ๆ		ผลการศึกษาโดยใช้ E test (หรือ disk diffusion test)
		ความไวของเชื้อ	ความไว ของเชื้อ	
		MIC (mcg/ml)		
1	Imipenem	R	R	>32
2	Meropenem	R	R	12
3	Ceftazidime	S	S	6
4	Cefoperazone-sulbactam	S	I	24
5	Ceftazidime	S	S	8
6	Cefepime	S	N/A	N/A
7	Cefoperazone-sulbactam	S	S	8
8	Cefoperazone-sulbactam	S	S	8
9	Ciprofloxacin	S	S	0.064
10	Cefpirome	S	N/A	N/A
11	Cefoperazone-sulbactam	S	S	12
12	Cefoperazone-sulbactam	S	S	12
13	Cefpirome	S	N/A	N/A
14	Ciprofloxacin	S	S	0.19
15	Cefoperazone-sulbactam	S	S	12
16	Cefoperazone-sulbactam	S	I	32
17	Cefoperazone-sulbactam	S	S	12
18	Ceftazidime + Amikin	S	S	3
19	Cefoperazone-sulbactam	S	S	12

ตาราง 23 (ต่อ)

ผู้ป่วยลำดับที่	ยาที่ใช้ในการรักษา	รายงานผลการเพาะเชื้อ		ผลการศึกษาโดยใช้ E test (วิธี disk diffusion test)
		ความไวของเชื้อ	ความไว ของเชื้อ	
20	Meropenem	S	I	6
21	Meropenem	S	S	3
22	Cefoperazone-sulbactam	S	S	4
23	Ciprofloxacin	S	S	0.094

S = susceptible, I = intermediate susceptible, R = resistant,

N/A = ไม่มีข้อมูลเนื่องจากไม่ได้หา MIC ของยาตั้งก่อน, MIC = minimum inhibitory concentration

ตาราง 24 รูปแบบการสั่งใช้ยาในการรักษาผู้ป่วยที่มีภาวะติดเชื้อ *P. aeruginosa* ที่ต้องต่อยา imipenem และผู้ป่วยมีภาวะการรักษา
ล้มเหลวภายในสิ้นสุดการรักษา

ผู้ป่วย ลำดับที่	ยาที่ใช้ในการรักษา	ภาวะติดเชื้อ ร่วม ในขณะเดียวกัน	รายงานผลการเพาะเชื้อและ ทดสอบความไวของเชื้อของ โรงพยาบาลนั้น ๆ		ผลการศึกษา ความไวของเชื้อ ^a <i>P. aeruginosa</i> โดยใช้ E test	ประเภทของการจ้าน่าย ออกจากโรงพยาบาล
			ความไวของเชื้อ ^a <i>P. aeruginosa</i>	ความไวของ เชื้ออื่น ๆ		
			ความไว ^a ของเชื้อ	MIC (mcg/ml)		
1	Imipenem x 6 วัน ตามด้วย Ceftazidime x 5 วัน	-	R	-	R >32	สงต่อไปรักษาอย่างพ.ไกลับบัน
2	Cefoperazone-sulbactam x 10 วัน	-	S	-	S 6	
3	Cefepime x 12 วัน	-	I	-	R 48	สงต่อไปรักษาอย่างพ.ไกลับบัน
4	Ceftazidime x 13 วัน	-	R	-	N/A N/A	ผู้ป่วยเสียชีวิตภายใน 14 วัน หลังมีภาวะติดเชื้อดังกล่าว
5	Cefpirome x 7 วัน	Diphtheroides	S	S	N/A N/A	ผู้ป่วยเสียชีวิตภายใน 22 วัน หลังมีภาวะติดเชื้อดังกล่าว
						ผู้ป่วยเสียชีวิตภายใน 16 วัน หลังมีภาวะติดเชื้อดังกล่าว

ตาราง 24 (ต่อ)

ผู้ป่วย ลำดับที่	ยาที่ใช้ในการรักษา	ภาวะติดเชื้อร่วม ในเด็กเดียวกัน	รายงานผลการเพาะเชื้อและ ทดสอบความไวของเชื้อของ โรงพยาบาลนั้น ๆ		ผลการศึกษาความ ไวของเชื้อ ^a <i>P. aeruginosa</i> โดยใช้ E test	ประเภทของการจำหน่าย
			ความไวของเชื้อ ^a	ความไวของ		
			<i>P. aeruginosa</i>	เชื้ออื่น ๆ		
6	Ciprofloxacin x 19 วัน	-	S	-	S	0.094 ผู้ป่วย/ญาติ ไม่สมควรใจรักษา
7	Ceftazidime x 3 วัน ตามด้วย Netilmicin x 10 วัน	-	R	-	R	>256 จำเป็นยังผู้ป่วยกลับบ้าน
8	Meropenem x 2 วัน ตามด้วย Ciprofloxacin x 14 วัน	<i>Stenotrophomonas maltophilia</i>	S	R	I 8	ผู้ป่วย/ญาติ ไม่สมควรใจรักษา

S = susceptible, I = intermediate susceptible, R = resistant, N/A = ไม่มีข้อมูลเนื่องจากไม่ได้หา MIC ของยาดังกล่าว,

MIC = minimum inhibitory concentration, SAPS II = Simplified Acute Physiology Score II, PRISMS = Pediatric Risk of Mortality Score

SAPS II range ของผู้ป่วยลำดับที่ 1-7 = 24-52; PRISMS ของผู้ป่วยลำดับที่ 8 = 8

ตาราง 25 รูปแบบการสั่งใช้ยาในการรักษาผู้ป่วยที่มีภาวะติดเชื้อ *P. aeruginosa* ที่ต้องต่อยา imipenem และผู้ป่วยเสียชีวิตโดยมีสาเหตุเกี่ยวกับภาวะติดเชื้อดังกล่าวภายหลังสิ้นสุดการรักษา

ผู้ป่วย ลำดับที่	ยาที่ใช้ในการรักษา	ภาวะติดเชื้อร่วม ในขณะเดียวกัน	รายงานผลการเพาะเชื้อและ ทดสอบความไวของเชื้อของ ไขงพยาบาลนั้นๆ			ผลการศึกษา ความไวของเชื้อ ^{P. aeruginosa} โดยใช้ E test ความไวของเชื้อ ^{P. aeruginosa} ที่นน. ความไวของเชื้อ ^{P. aeruginosa} ที่นน. MIC (mcg/ml)
			ความไวของเชื้อ ^{P. aeruginosa}	ความไวของเชื้อ ^{P. aeruginosa} ที่นน.	ความไวของเชื้อ ^{P. aeruginosa} ที่นน.	
			S	S	S	
1	Ciprofloxacin x 8 วัน	<i>Acinetobacter baumannii</i> , <i>Klebsiella pneumoniae</i>	S	S	S	0.064
2	Cefoperazone-sulbactam x 15 วัน	MRSA	S	R	N/A	N/A
3	Ceftazidime x 4 วัน	-	S	-	R	>256
4	Ceftazidime x 14 วัน	-	S	-	S	8

ตาราง 25 (ต่อ)

ผู้ป่วย ลำดับที่	ยาที่ให้ในการรักษา	ภาวะติดเชื้อร่วม ในขณะเดียวกัน	รายงานผลการเพาะเชื้อและ ทดสอบความไวของเชื้อของ โรงพยาบาลนั้นๆ		ผลการศึกษา	
			<i>P. aeruginosa</i> โดยใช้ E test		ความไวของเชื้อ	
			ความไวของเชื้อ [†]	ความไวของเชื้อ [‡]	ความไวของเชื้อ [§]	MIC (mcg/ml)
5	Imipenem x 4 วัน ตามด้วย Cefoperazone-sulbactam x 9 วัน ตามด้วย Imipenem x 4 วัน +	<i>Acinetobacter baumannii</i>	R	R	R	>32
6	ไม่ได้รับยาต้านจุลชีพในการรักษา แต่รักษาแบบประคับประคอง เนื่องจากมีการพยากรณ์ของโรคที่ไม่ดี	MRSA	S	S	I	24

ตาราง 25 (ต่อ)

ผู้ป่วย ลำดับที่	ยาที่ใช้ในการรักษา	ภาวะติดเชื้อร่วม ในขณะเดียวกัน	รายงานผลการเพาะเชื้อและ	ผลการศึกษา
			ทดสอบความไวของเชื้อของ	ความไวของเชื้อ
			โรงพยาบาลคนนี้ๆ	<i>P. aeruginosa</i> โดยใช้ E test
7	ไม่ได้รับยาต้านจุลชีพในการรักษา	-	ความไวของเชื้อ	MIC
	แต่รักษาแบบประคับประคอง	-	ความไวของเชื้อ	(mcg/ml)
	เนื่องจากมีการพยากรณ์ของโรคที่ไม่ดี	-	ความไวของเชื้อ	
8	ไม่ได้รับยาต้านจุลชีพในการรักษา	-	-	-
	แต่รักษาแบบประคับประคอง	-	-	-
	เนื่องจากมีการพยากรณ์ของโรคที่ไม่ดี	-	-	-

S = susceptible, I = intermediate susceptible, R = resistant, N/A = ไม่มีข้อมูลเนื่องจากไม่ได้หา MIC ของยาดังกล่าว,

MIC = minimum inhibitory concentration, SAPS II = Simplified Acute Physiology Score II,

PRISMS = Pediatric Risk of Mortality Score, MRSA = Methicillin Resistant *Staphylococcus aureus*

PRISMS ของผู้ป่วยลำดับที่ 1 = 10; SAPS II range ของผู้ป่วยลำดับที่ 2-5 = 31-53; SAPS II range ของผู้ป่วยลำดับที่ 6-8 = 47-50

4.2.5 ผลการรักษาและรูปแบบการสั่งใช้ยาในการรักษาผู้ป่วยที่มีภาวะติดเชื้อ *Pseudomonas aeruginosa* ที่ต้องต่อยา imipenem เมื่อพิจารณาตามความสัมพันธ์ระหว่างความไวของเชื้อตังกล้าวกับยาที่ผู้ป่วยได้รับ

เมื่อพิจารณาเบริญเทียนผลการรักษาทางคลินิกในสุ่มผู้ป่วยที่มีภาวะติดเชื้อ *P. aeruginosa* ที่ต้องต่อยา imipenem แยกตามความสัมพันธ์ระหว่างความไวของเชื้อต่อยาที่ผู้ป่วยได้รับในการรักษา โดยแบ่งเป็นกลุ่มที่การรักษาสอดคล้อง และกลุ่มที่การรักษาไม่สอดคล้อง พิจารณาความสัมพันธ์ดังกล่าวโดยใช้รายงานผลการทดสอบความไวของเชื้อต่อยาของแต่ละโรงพยาบาล (วิธี disk diffusion test) หรือให้วิธี E test ซึ่งผู้ป่วยทั้ง 2 กลุ่มนี้ ไม่มีความแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติของเพศ อายุ ประ nefath ของหอผู้ป่วยที่เข้ารับการรักษาขณะเข้มมีภาวะติดเชื้อ ตำแหน่งของการติดเชื้อ และระดับความรุนแรงของภาวะเจ็บป่วย ดังข้อมูลแสดงในตาราง 26 และ 27 โดยพบว่าผลการรักษาทางคลินิก เช่น ระยะเวลาอนโรงพยาบาลภายหลังติดเชื้อระหว่างกลุ่มผู้ป่วยที่การรักษาสอดคล้อง กับกลุ่มผู้ป่วยที่การรักษาไม่สอดคล้อง ไม่มีความแตกต่างอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติไม่ว่าจะให้วิธี E test หรือวิธี disk diffusion test ใน การพิจารณาความสัมพันธ์กิตาม ข้อมูลเป็นดังแสดงในตาราง 28 และ 29

ตาราง 26 ข้อมูลทั่วไปของผู้ป่วยที่ศึกษาผลการรักษาทางคลินิกภายหลังสิ้นสุดการรักษา เมื่อพิจารณาแยกตามความสมมั่นใจระหว่างยาที่ผู้ป่วยได้รับ กับความไวของเชื้อ imipenem-resistant *P. aeruginosa* ต่อ yanin ฯ โดยใช้รายงานผลการทดสอบความไวของเชื้อต่อยา ของแต่ละโรงพยาบาล (วิธี disk diffusion test)

ลักษณะทั่วไปของผู้ป่วย	กลุ่มที่การรักษา		P value
	สอดคล้อง (n=31)	ไม่สอดคล้อง *	
เพศ			1.000 †
ชาย	22 ราย (71.0%)	12 ราย (75.0%)	
หญิง	9 ราย (29.0%)	4 ราย (25.0%)	
อายุ (ปี) (mean \pm SD)	49.38 \pm 32.60	51.37 \pm 29.91	0.620 ‡
ประเภทของหอผู้ป่วย			1.000 †
ICU	13 ราย (41.9%)	7 ราย (43.8%)	
Non ICU	18 ราย (58.1%)	9 ราย (56.2%)	
ตำแหน่งของการติดเชื้อ			
ในระบบทางเดินหายใจ	31 ราย (100%)	16 ราย (100%)	1.000 †
ระดับความรุนแรงของภาวะเจ็บป่วย			
SAP II Score (mean \pm SD)	35.65 \pm 11.31	37.00 \pm 8.66	0.573 ‡
PRISM Score (mean \pm SD)	5.00 \pm 3.55	3.67 \pm 4.04	0.607 ‡
มีภาวะติดเชื้อชนิดอื่นร่วมด้วย	21 ราย (67.7%)	11 ราย (68.8%)	1.000 †
ในขณะนั้น			

* ไม่สอดคล้อง หมายถึง จากรายงานผลการทดสอบความไวของเชื้อต่อยา พบร่วมเชื้อต่อยาที่ผู้ป่วยได้รับในการรักษาในระหว่างที่มีภาวะติดเชื้อ *P. aeruginosa* ที่ต้องต่อยา imipenem ไม่ว่าจะเป็นการได้รับยาในช่วงระยะแรกหรือระยะเวลาใด ๆ ก็ตามของการติดเชื้อครั้งนี้ โดยได้รับยานั้น ๆ อย่างน้อย 3 วัน

† วิเคราะห์ข้อมูลทางสถิติโดยใช้ Fisher exact test

‡ วิเคราะห์ข้อมูลทางสถิติโดยใช้ Mann-Whitney U test

§ หมายถึง หอผู้ป่วยที่ผู้ป่วยเข้ารับการรักษาขณะมีภาวะติดเชื้อ *P. aeruginosa*

ตาราง 27 ข้อมูลทั่วไปของผู้ป่วยที่ศึกษาผลการรักษาทางคลินิกภายหลังสิ้นสุดการรักษา เมื่อพิจารณาแยกตามความสมพันธ์ระหว่างยาที่ผู้ป่วยได้รับ กับความไวของเชื้อ imipenem-resistant *P. aeruginosa* ต่อยา โดยใช้ผลการทดสอบความไวต่อยา ที่ได้จากการใช้วิธี E test

ลักษณะทั่วไปของผู้ป่วย	กลุ่มที่การรักษา		P value
	สอดคล้อง (n=17)	ไม่สอดคล้อง *	
เพศ			0.140 †
ชาย	15 ราย (88.2%)	14 ราย (63.6%)	
หญิง	2 ราย (11.8%)	8 ราย (36.4%)	
อายุ (ปี) (mean±SD)	50.96±31.64	42.85±33.62	0.600 ‡
ประเภทของหอผู้ป่วย §			0.518 †
ICU	5 ราย (29.4%)	9 ราย (40.9%)	
Non ICU	12 ราย (70.6%)	13 ราย (59.1%)	
ตัวแหน่งของการติดเชื้อ			
ระบบทางเดินหายใจ	17 ราย (100%)	22 ราย (100%)	1.000 †
ระดับความรุนแรงของภาวะเจ็บป่วย			
SAP II Score (mean±SD)	34.85±10.75	37.40±10.62	0.419 †
PRISM Score (mean±SD)	5.25±4.03	4.29±3.50	0.703 ‡
มีภาวะติดเชื้อชนิดอื่นร่วมด้วยในขณะนั้น	13 ราย (76.5%)	13 ราย (59.1%)	0.318 †

* ไม่สอดคล้อง หมายถึง จากผลการทดสอบความไวของเชื้อต่อยา พบร่วมกับเชื้อต่อยาที่ผู้ป่วยได้รับในการรักษาในระหว่างที่มีภาวะติดเชื้อ *P. aeruginosa* ที่ต้องต่อยา imipenem ไม่ว่าจะเป็นการได้รับยาในช่วงระยะเวลาหรือระยะเวลาใด ๆ ก็ตามของการติดเชื้อครั้งนี้ โดยได้รับยานั้น ๆ อย่างน้อย 3 วัน

† วิเคราะห์ข้อมูลทางสถิติโดยใช้ Fisher exact test

‡ วิเคราะห์ข้อมูลทางสถิติโดยใช้ Mann-Whitney U test

§ หมายถึง หอผู้ป่วยที่ผู้ป่วยเข้ารับการรักษาขณะมีภาวะติดเชื้อ *P. aeruginosa*

ตาราง 28 ผลการรักษาทางคลินิกภัยหลังสิ้นสุดการรักษา เมื่อพิจารณาแยกตามความสัมพันธ์ระหว่างยาที่ผู้ป่วยได้รับ กับความไวของเชื้อ imipenem-resistant *P. aeruginosa* ต่อ yanin ฯ โดยใช้รายงานผลการทดสอบความไวของเชื้อต่อยาของแต่ละโรงพยาบาล (วิธี disk diffusion test)

ผลการรักษาทางคลินิก	ความสัมพันธ์ระหว่างยาที่ผู้ป่วยได้รับ P value กับความไวของเชื้อต่อ yanin		
	สอดคล้อง (n=31)	ไม่สอดคล้อง *	
ระยะเวลาอนในโรงพยาบาล	41.26±40.24 วัน	38.82±41.19 วัน	0.974 †
ภัยหลังติดเชื้อ (mean±SD)			
ผลการรักษาทางคลินิกหลังสิ้นสุด			0.741 ‡
การรักษา			
- หายหรือดีขึ้น	22 (73.3%)	11 (68.8%)	
- ล้มเหลวหรือเสียชีวิต	8 (26.7%)	5 (31.2%)	
ผลต้านการกำจัดเชื้อหลังสิ้นสุด			1.000 ‡
การรักษา			
- เชื้อถูกกำจัดหมดไป	4 (12.9%)	3 (18.8%)	
- ยังคงพบเชื้อในตำแหน่งติดเชื้อ	1 (3.2%)	0	

* ไม่สอดคล้อง หมายถึง จากรายงานผลการทดสอบความไวของเชื้อต่อยา พบร่วางเชื้อต่อยาที่ผู้ป่วยได้รับในการรักษาในระหว่างที่มีภาวะติดเชื้อ *P. aeruginosa* ที่ติดต่อยา imipenem ไม่ว่าจะเป็นการได้รับยาในช่วงระยะแรกหรือระยะเวลาใด ๆ กรณีของการติดเชื้อครั้งนี้ โดยได้รับyanin ฯอย่างน้อย 3 วัน

† วิเคราะห์ข้อมูลทางสถิติโดยใช้ Mann-Whitney U test

‡ วิเคราะห์ข้อมูลทางสถิติโดยใช้ Fisher exact test

ตาราง 29 ผลการรักษาทางคลินิกภายหลังลั้งสิ้นสุดการรักษา เมื่อพิจารณาแยกตามความสัมพันธ์ระหว่างยาที่ผู้ป่วยได้รับ กับความไวของเชื้อ imipenem-resistant *P. aeruginosa* ต่อ yanin ฯ โดยใช้ผลการทดสอบความไวต่อยาที่ได้จากการใช้ชีวี E test

ผลการรักษาทางคลินิก	ความสัมพันธ์ระหว่างยาที่ผู้ป่วยได้รับ กับความไวของเชื้อต่อ yanin		P value
	สองคลัสเตอร์ (n=17)	ไม่สองคลัสเตอร์ * (n=22)	
ระยะเวลาอนิจพยาบาล ภายหลังติดเชื้อ (mean±SD)	29.95±27.85 วัน	58.00±53.28 วัน	0.072 †
ผลการรักษาทางคลินิกหลังลั้งสิ้นสุด			1.000 ‡
การรักษา			
- นายหรือดีชีน	12 (70.6%)	15 (68.2%)	
- ล้มเหลวหรือเสียชีวิต	5 (29.4%)	7 (31.8%)	
ผลด้านการกำจัดเชื้อหลังลั้งสิ้นสุด			1.000 ‡
การรักษา			
- เชื้อถูกกำจัดหมดไป	3 (17.6%)	2 (9.1%)	
- ยังคงพบเชื้อในตำแหน่งติดเชื้อ	1 (5.9%)	0	

* ไม่สองคลัสเตอร์ หมายถึง จากผลการทดสอบความไวของเชื้อต่อยา พบร่วมกับยาที่ผู้ป่วยได้รับในการรักษาในระหว่างที่มีภาวะติดเชื้อ *P. aeruginosa* ที่ต้องต่อยา imipenem ไม่ว่าจะเป็นการได้รับยาในช่วงระยะแรกหรือระยะเวลาใด ๆ ก็ตามของการติดเชื้อครั้งนี้ โดยได้รับ yanin ฯ อายุน้อย 3 วัน

† วิเคราะห์ข้อมูลทางสถิติโดยใช้ Mann-Whitney U test

‡ วิเคราะห์ข้อมูลทางสถิติโดยใช้ Fisher exact test

4.2.6 ผลการรักษาและรูปแบบการสั่งใช้ยาในการรักษาผู้ป่วยที่มีภาวะติดเชื้อ *Pseudomonas aeruginosa* ที่ดื้อต่อยา imipenem และไม่มีภาวะติดเชื้อชนิดอื่นร่วมด้วยในขณะเดียวกันนั้น

พิจารณาเปรียบเทียบผลการรักษาทางคลินิก ซึ่งได้แก่ ระยะเวลาอนิจฉัยบาลหรือระยะเวลาอนในหอผู้ป่วยหนักภายนหลังติดเชื้อ ผลการรักษาที่ 3 วันหลังให้การรักษา ผลการรักษาหลังสิ้นสุดการรักษา ผลด้านการกำจัดเชื้อในตำแหน่งที่ติดเชื้อภายนหลังสิ้นสุดการรักษา ระหว่างกลุ่มผู้ป่วยที่ติดเชื้อ *P. aeruginosa* ที่ดื้อต่อยา imipenem กับกลุ่มผู้ป่วยที่ติดเชื้อ *P. aeruginosa* ที่ไวต่อยา imipenem และทั้ง 2 กลุ่มนี้ไม่มีภาวะติดเชื้อชนิดอื่นร่วมด้วยในขณะเดียวกันนั้น ซึ่งผู้ป่วยทั้ง 2 กลุ่มนี้ไม่มีความแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติของเพศ อายุ ประเททของหอผู้ป่วยที่เข้ารับการรักษาขณะเริ่มมีภาวะติดเชื้อ และระดับความรุนแรงของภาวะเจ็บป่วย ดังข้อมูลแสดงในตาราง 30 โดยพบว่าผลการรักษาทางคลินิกดังกล่าวข้างต้นมีลักษณะใกล้เคียงกัน (ตาราง 31)

พิจารณารูปแบบการสั่งใช้ยาในการรักษาภาวะติดเชื้อ *P. aeruginosa* ที่ดื้อต่อยา imipenem และไม่มีภาวะติดเชื้อชนิดอื่นร่วมด้วยในขณะเดียวกันนั้น พนวณมีผู้ป่วยเพียง 2 ใน 17 ราย (ร้อยละ 11.8) ที่ไม่ได้รับการรักษาด้วยยาต้านจุลชีพใด ๆ แต่ได้รับการรักษาแบบประคับประคองเนื่องจากผู้ป่วยมีการพยากรณ์ของโรคที่ไม่ดี สรุปผู้ป่วยอีก 15 ราย แพทย์พิจารณาให้ยาในการรักษาดังข้อมูลแสดงในตาราง 32 ซึ่งการเลือกใช้กระจาบไปยังยาต้านจุลชีพทุกตัวที่มีอยู่ในเภสัชสำรองโรงพยาบาล

ตาราง 30 ข้อมูลทั่วไปของผู้ป่วยศึกษาข้อมูลทางคลินิกโดยผู้ป่วยมีภาวะติดเชื้อ

P. aeruginosa ที่ดื้อยาไวต่อยา imipenem และไม่มีภาวะติดเชื้อชนิดอื่นร่วมด้วยในขณะเดียวกันนั้น

ลักษณะทั่วไปของผู้ป่วย	กลุ่มศึกษา *	กลุ่มควบคุม †	P value
	(n=17)	(n=18)	
เพศ			0.725 ‡
ชาย	11 ราย (64.7%)	13 ราย (72.2%)	
หญิง	6 ราย (35.3%)	5 ราย (27.8%)	
อายุ (ปี) (mean \pm SD)	44.54 \pm 34.21	48.35 \pm 32.63	0.656 §
ประเภทของหอผู้ป่วย			0.733 ‡
ICU	6 ราย (35.3%)	8 ราย (44.4%)	
Non ICU	11 ราย (64.7%)	10 ราย (55.6%)	
ตำแหน่งของการติดเชื้อ			
ระบบทางเดินหายใจ	17 ราย (100%)	18 ราย (100%)	1.000 ‡
ระดับความรุนแรงของภาวะเจ็บป่วย			
SAP II Score (mean \pm SD)	37.83 \pm 9.61	35.62 \pm 10.53	0.328 §
PRISM Score (mean \pm SD)	1.60 \pm 1.82	2.78 \pm 2.77	0.169 §

* กลุ่มศึกษา หมายถึง กลุ่มผู้ป่วยที่ติดเชื้อ *P. aeruginosa* ที่ดื้อยา imipenem และไม่มีภาวะติดเชื้อชนิดอื่นร่วมด้วยในขณะเดียวกันนั้น

† กลุ่มควบคุม หมายถึง กลุ่มผู้ป่วยที่ติดเชื้อ *P. aeruginosa* ที่ไวต่อยา imipenem และไม่มีภาวะติดเชื้อชนิดอื่นร่วมด้วยในขณะเดียวกันนั้น

‡ วิเคราะห์ข้อมูลทางสถิติโดยใช้ Fisher exact test

§ วิเคราะห์ข้อมูลทางสถิติโดยใช้ Mann-Whitney U test

|| หมายถึง หอผู้ป่วยที่ผู้ป่วยเข้ารับการรักษาขณะมีภาวะติดเชื้อ *P. aeruginosa*

ตาราง 31 เปรียบเทียบผลการรักษาทางคลินิกระหว่างกลุ่มผู้ป่วยที่มีภาวะติดเชื้อ *P. aeruginosa* ที่ดื้อต่อยา imipenem กับกลุ่มผู้ป่วยที่มีภาวะติดเชื้อ *P. aeruginosa* ที่ไวต่อยา imipenem โดยผู้ป่วยทั้งสองกลุ่มนี้ไม่มีภาวะติดเชื้อชนิดอื่นร่วมด้วยในขณะเดียวกันนั้น

ผลการรักษา	กลุ่มศึกษา *	กลุ่มควบคุม†	P value
	(n=17)	(n=18)	
ระยะเวลาอนรม.ภายหลังติดเชื้อ	31.88±35.15 วัน	28.11±28.62 วัน	0.498 ‡
(mean±SD)			
ระยะเวลาอนในหอผู้ป่วยนัก ภายหลังติดเชื้อ (mean±SD)	12.35±28.24 วัน	4.61±7.01 วัน	0.732 ‡
ผลการรักษาที่ 3 วันหลังให้การรักษา			
- หาย	2 ราย	0 ราย	
- ดีขึ้น	8 ราย	11 ราย	
- ล้มเหลว	6 ราย	6 ราย	
- เสียชีวิต	1 ราย	1 ราย	
ผลการรักษาหลังสิ้นสุดการรักษา			
- หาย	8 ราย	6 ราย	
- ดีขึ้น	4 ราย	5 ราย	
- ล้มเหลว	2 ราย	3 ราย	
- เสียชีวิต	3 ราย	3 ราย	
ผลด้านการทำจัดเชื้อในตัวແນ่งที่			
ติดเชื้อภายหลังสิ้นสุดการรักษา			
- เสือภูกทำจัดหมดไป	2 ราย	1 ราย	
- ไม่ได้ส่งเพาะเชื้อเข้าจึงประเมินไม่ได้	15 ราย	16 ราย	

* กลุ่มศึกษา หมายถึง กลุ่มผู้ป่วยที่ติดเชื้อ *P. aeruginosa* ที่ดื้อต่อยา imipenem และไม่มีภาวะติดเชื้อชนิดอื่นร่วมด้วยในขณะเดียวกันนั้น

† กลุ่มควบคุม หมายถึง กลุ่มผู้ป่วยที่ติดเชื้อ *P. aeruginosa* ที่ไวต่อยา imipenem และไม่มีภาวะติดเชื้อชนิดอื่นร่วมด้วยในขณะเดียวกันนั้น

‡ วิเคราะห์ข้อมูลทางสถิติโดยใช้ Mann-Whitney U test

หมายเหตุ : ผู้ป่วย 1 รายในกลุ่มผู้ป่วยที่มีภาวะติดเชื้อ *P. aeruginosa* ที่ไม่ต่อยา imipenem และไม่มีภาวะติดเชื้อชนิดอื่นร่วมด้วยในขณะเดียวกันนั้น ไม่สามารถประเมินผลการรักษาภายหลังสิ้นสุดการรักษาได้เนื่องจากไม่สมควรใจอยู่และขณะนั้นแพทย์ยังไม่ได้ให้สิ้นสุดการรักษา

ตาราง 32 ยาต้านจุลชีพที่แพทย์ใช้ในการรักษาภาวะติดเชื้อ *P. aeruginosa* ที่ต้องต่อยา imipenem โดยที่ผู้ป่วยไม่มีภาวะติดเชื้อชนิดอื่นร่วมด้วยในขณะนั้น

รูปแบบ การสั่งใช้ยา	Cefoperazone- sulbactam (ราย)	Ceftazidime (ราย)	Cefepime, Cefpirome (ราย)	Amikacin, Gentamicin (ราย)	Imipenem (ราย)	Meropenem (ราย)	Ciprofloxacin (ราย)
First monotherapy	2	0	1	1	2	2	1
Second monotherapy	1	5	0	1	0	1	1
ไม่เลือกใช้	12	10	14	13	13	12	13